

melse med de Principper og Forudsætninger, som ligge til Grund for Loven af 11. April 1901. Denne Lov forbyder nemlig som Regel at anvende Børn og unge Mennesker til Natarbejde. I ganske særlige Tilfælde kan der dispenseres fra Bestemmelsen herom, men dog kun i begrænset Omfang. Det, som har bestemt mig til at stille omtalte Ændringsforslag, er særlig Hensynet til de unge Menneskers Helbred og Sundhed. Det erkendes jo sikkert fra alle Sider, og særlig erkendes det fra Lægernes Side, at Natarbejde er langt mere anstrengende og mere legemlig nedbrydende end Dagarbejde, og at Nattesøvn virker mere styrkende og mere forfriskende paa Legemet end Dagsøvn. Jeg formener derfor, at naar man gennem denne Lov vil give Tilladelse til at benytte unge Mennesker til Natarbejde, bør man gøre det paa en saa skaansom Maade som muligt og med tilstrækkelig Hensyntagen til den vanskelige Udviklingsperiode, som Mennesket netop i denne unge Alder befinder sig i. Jeg har ment, at dette Hensyn, som i øvrigt allerede under Behandlingen af Loven af 11. April 1901 kom meget stærkt frem, ogsaa burde komme i Betragtning her ved Udarbejdelsen af de Bestemmelser, der skulle gælde unge Menneskers Natarbejde i Bagerier. Foruden Hensynet til deres legemlige og aandelige Velfærd har dog ogsaa Hensynet til deres teoretiske Uddannelse været bestemmende for mig. Nutiden kræver af Arbejderen betydelig større teoretiske Kundskaber, end Tilfældet var tidligere, og den Arbejder, som ikke er i Besiddelse af saadanne Kundskaber, særlig af dem, som have speciel Betydning for hans Fag, klarer sig ikke godt i den daglige Kamp for Eksistensen. Det erkendes ogsaa almindeligt fra de forskellige Haandværks Side, hvilket man kan se af, i hvor høj Grad deres Lærlinge deltog i Undervisningen paa tekniske Skoler og Fagskoler, at det er nødvendigt at bibringe de unge Mennesker saa gode teoretiske Kundskaber som muligt i de Aar, der medgaa til deres faglige Uddannelse. Naar man imidlertid undersøger Forholdene i Bagerifaget, vil man se, at dette, i alt Fald efter de Oplysninger, jeg har været i Stand til at indhente, afgiver det mindste Kontingent til Fagskolerne og de tekniske Skoler, og dette har utvivlsomt sin Grund i, at Arbejdsforholdene i dette Fag staa hindrende i Vejen for de unge Menneskers Deltagelse i den teoretiske Undervisning. I Bagerifaget har man selvfølgelig lige saa megen Brug for at tilegne sig Kundskaber som i alle andre Fag, og naar det dog ikke

sker i samme Omfang, skyldes det udelukkende, at de unge Arbejdere, paa den Tid Undervisningen gives i de tekniske Skoler, ere optagne af Arbejdet i Bagerierne. Det er dette Misforhold, mit Ændringsforslag tager Sigte paa at afhjælpe, idet man ved at holde Arbejdstiden indenfor de meget rimelige Grænser, jeg har foreslaaet, vil give de unge Mennesker Tid og Lejlighed til at deltage i Undervisningen. Jeg tror, at for saa vidt det kunde lykkes at gennemføre dette, vilde det være et af de bedste Midler til at højne Bagerstandens Stilling i det hele taget og til at gøre den modstandsdygtig i den Konkurrencekamp, den maa tage op hver Dag. Jeg tror, det vil være et af de Midler, der bedst ville kunne medvirke til at fremme en god og sund Udvikling indenfor dette Fags Omraade. Jeg har vel ikke haft den Lykke at vinde Udvalgets Tilslutning til mine Ændringer, men jeg har dog alligevel ment det rigtigt at fastholde dem, fordi jeg tror, at det er den Vej, jeg her har peget paa, som vi skulle se at komme frem ad, hvis vi ville skabe gode Forhold for den unge Slægt, som nu er i Færd med at udvikle sig og tage Kampen op for Eksistensen.

Jeg maa i denne Forbindelse fremkomme med en Bemærkning overfor en Udtalelse, som det ærede Flertal i Udvalget har fundet Anledning til at gøre i Betænkningen. Det er en Udtalelse, som findes til allersidst, og den gaar ud paa, at jeg ved at stille disse Ændringsforslag til § 4 har draget Principspørgsmaalet om 8 Timers Arbejdsdagen ind i Forhandlingen. Jeg tror, at denne Udtalelse maa hvile paa en Misforstaaelse. Der er intet i mine Ændringsforslag, som indeholder noget om Princippet 8 Timers Arbejdsdagen. Mine Ændringsforslag ere i den nøjeste Overensstemmelse med Principerne i Loven af 11. April 1901. Hvis det ærede Udvalgs Flertal havde Ret i sin Betragtning, vilde man med samme Ret kunne sige, at Loven af 11. April 1901 hviler paa Princippet om Indførelse af en 6 Timers Arbejdstid, thi denne Lovs § 9 indeholder Bestemmelser, som gaa ud paa, at Børn fra 12—15 Aars Alderen eller til Udskrivning af Skolen ikke maa anvendes til mere end 6 Timers Arbejde i Døgnet, og at denne Arbejdstid skal falde imellem Kl. 6 Morgen og 8 Aften, altsaa ikke om Natten. De af mig stillede Ændringsforslag bestemme, at unge Mennesker mellem 15—18 Aars Alderen, som anvendes til Natarbejde, ikke maa anvendes mere end 8 Timer, hvorimod de slet ikke berøre de